

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Böröcz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szilvágyi Attila ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a Havas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Havas Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. január 9. napján kelt 4.G.40.037/2007/16. számú ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 627.300,- (Hatszázhuszonhétezer-háromszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket,

továbbá a felperesnek 15 napon belül 125.000,- (Egyszázhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2005. március 16-án megkötött termeltetési szerződésben az alperes 217 hektáron 325 tonna napraforgómag termelését és a felperesnek történő értékesítését, a felperes pedig a termény átvételét és vételárának kifizetését vállalta. A felperes kötelezte magát arra is, hogy hektáronként 50.000,- forint alapulvételével összesen 10.800.000,- forint keretösszeg erejéig az általa forgalmazott és a napraforgómag termeléshez szükséges úgynevezett input anyagokat (vetőmag, műtrágya, növényvédő-szer, alkatrész, egyéb anyag) az alperesnek biztosítja. A megállapodás szerint a felperes az átadott input anyagokról számlát állít ki és a számla kibocsátásával egyidejűleg a számla bruttó értékével megegyező összegben, de legfeljebb a fenti keretösszeg erejéig kölcsönt ad a termelő részére. A számla bruttó értéke a termeltető által nyújtott kölcsön összegéből kompenzációval kerül kiegyenlítésre és a termelő a számla áfa-összegét visszaigényelheti. A kölcsönt a felek a termény leadásával együtt elszámolják, azzal, hogy a kölcsön visszafizetésének végső határideje 2006. augusztus 31-e. A felperes a kölcsön késedelmes visszafizetése esetére évi 18 %-os késedelmi kamatot kötött ki. Megállapodtak a felek abban is, ha a termelőnek akár jelen szerződésből, akár más jogviszonyból a

termeltetővel szemben 30 napon túl fizetési kötelezettsége áll fenn, a termeltető az input anyagok kiszolgáltatását megtagadhatja.

Az alperes a szerződésből eredő fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget. A felperes 2005. október 31-én esedékes 483.000,- forint összegű, 548.550,- forint összegű, továbbá 1.086.036,- forint összegű, valamint a 2005. november 9-én lejárt 18.411,- forint összegű és 2006. május 10-én esedékes 372.240,- forint összegű követelését nem fizette meg.

A 2005. szeptember 14-én kelt és a fenti szerződés kikötéseivel lényegében teljesen megegyező termeltetési szerződésben az alperes 301,6 hektáron 1260,4 tonna búza termelését és felperesnek történő értékesítését, a felperes pedig a termény átvételét és 15.080.000,- forint erejéig a termeléshez szükséges input anyagok biztosítását vállalta. A felek késedelmes fizetés esetére 18 %-os késedelmi kamatot kötöttek ki. Az alperes a szerződésből eredő fizetési kötelezettségét is csak részben teljesítette, a 2006. október 16-án lejárt 3.960.500,- forint összegű számlából 3.416.491,- forintot, továbbá 558.740,- forint összegű követelést nem fizetett ki.

A felperes a 2005. szeptember 1-én kelt két kölcsönszerződéssel összesen 1.600.000,- forint kölcsönt nyújtott az alperesnek évi 25 %-os késedelmi kamatkikötés mellett 2005. szeptember 31-ei visszafizetési határidővel. Az alperes a kölcsön tartozásából 2007. április 13-án 1.600.000,- forintot törlesztett, a kifizetett összeget a felperes elsősorban kamatra számolta el, így a két kölcsönszerződésből fennálló alperesi tartozás összege 2007. április 13-án 226.455,- forint volt.

A 2005. szeptember 14-én kelt termeltetési szerződésben az alperes 11 hektáron 22 tonna 00-ás őszi káposztarepce-mag termelését és a felperesnek történő értékesítését, a felperes pedig a termény átvételét, vételárának kifizetését, továbbá 550.000,- forint keretösszeg erejéig input anyag biztosítását vállalta. A szerződés nem teljesült, ezért 2006. április 19-én a felek napraforgómag termeltetésére kötöttek szerződést. A felperes 770.000,- forint keretösszeg erejéig input anyag biztosítását, az alperes pedig a 11 hektáron 22 tonna napraforgómag felperesnek történő megtermelését vállalta.

Az alperes a 2006. február 20-án kelt okiratban 8.969.044,- forint tartozást ismert el és vállalta, hogy 2006. március 30-áig 4.000.000,- forintot, 2006. április 30-áig pedig a tartozás fennmaradó részét a felperesnek megfizeti. Az alperes 2006. április 21-én fenti tartozásából 4.334.741,- forintot fizetett meg, a tartozás fennmaradó részét nem rendezte.

A 2006. március 20-án kelt szerződésben az alperes 250 hektáron 500 tonna napraforgómag megtermelését és a felperes javára történő értékesítését, a felperes pedig a termény átvételét, vételárának kifizetését és hektáronként 70.000,- forint, mindösszesen 17.500.000,- forint keretösszeg erejéig input anyag biztosítását vállalta. A termeltetésbe bevont táblák azonosító adataiként a megállapodásban a bujáki 069., 034 és 0151. hrsz-ú, mindösszesen 101 hektár területű ingatlant tüntettek fel a felek. A megállapodás alapján a felperes 8.599.331,- forint összegben adott át input anyagot az alperesnek, a további input anyag kiszolgáltatását pedig

megtagadta arra figyelemmel, hogy az alperes a vele szemben fennálló lejárt tartozását nem rendezte. Az alperes a felperes 2006. április 10-én kiállított és 2006. október 31-ei fizetési határidejű 4.205.435,- forint összegű számlájából 2006. december 6-án 1.954.522,- forintot fizetett meg.

A felperes 2003. április 30-án a szolnoki területi központi raktárába az alperestől fedezetként 3.904.144,- forint értékben különféle kötőelemeket (csavart) vett át. A csavarokat az alperes nem szállította el, annak ellenére, hogy a felperes a peres eljárásban is ennek lehetőségét az alperesnek biztosította.

A fizetési meghagyásból perré alakult eljárásban az alperes időközi teljesítésére figyelemmel összecszerűségében pontosított keresetében a felperes 10.454.415,- forint és az egyes számlák lejártától számított 18 %-os, illetve 25 %-os késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes a termeltetési szerződések alapján átadott input anyagokról kiállított számlákat csak részben fizette meg.

Az alperes a keresetet elismerte, egyúttal a keresettel szemben beszámítási kifogással élt. Azt elismerte, hogy a korábbi termeltetési szerződésekből 2006. március hónapban a felperessel szemben tartozása volt, de ennek ellenére a felperes 2006. március 20-án, valamint 2006. április 19-én is 2006.évi napraforgómag termeltetésére vele újabb szerződést kötött. A felperes a fenti szerződéseket pedig megszegte, mert a szerződésben kikötött keretösszeg erejéig a napraforgómag megtermeléséhez szükséges input anyagot nem biztosította számára. Ezért a napraforgómaggal elvetett 130 hektáros területen kellő műtrágyázás hiányában 3.850.000,- forint termelés kiesése keletkezett. A fennmaradó termőföldön pedig gyomirtózás hiányában csak takarmányfüvet vethetett, de e terményt aszály sújtotta, ezzel összefüggésben pedig 5.600.000,- forint összegű kára keletkezett.

A felperesnek biztosítékként 3.904.144,- forint értékben kötőelemeket adott át, de a felperes a kötőelemek értékét a tartozásból nem vonta le, pedig annak elszámolása esetén a késedelmi kamattartozás is 2.108.238,- forinttal csökkent volna. Ha a felperes a kötőelemekre nem tartott volna igényt, akkor az évek során lehetősége lett volna ezt írásban is közölni. Kérte ezért a felperes keresetével szemben a fentiek szerint 3.904.144,- forint és 2.108.238,- forint követelésének a beszámítását is.

Ezen felül a felperessel a 2006. évet megelőzően kötött termeltetési szerződéseket a Ptk.209.§.(2) bekezdése és 209/B.§-a alapján megtámadta. Álláspontja szerint a termeltetési szerződéseknek az a rendelkezése, amely biztosítja a felperesnek, hogy az input anyag kiszolgáltatását egyoldalúan megtagadhatta, továbbá az, hogy a termelőnek csak a termeltető által forgalmazott input anyag beszerzését biztosítja, a felperesnek egyoldalú előnyt biztosít.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a 2006. március 20-án kelt termeltetési szerződést képviseleti joggal nem rendelkező dolgozója (...) írta alá, így az létre sem jött. A szerződésben a termelésbe vont és helyrajzi számmal feltüntetett termőföld területe pedig csak 101 hektár volt. Így ha a szerződés létre is jött, hektáronkénti 70.000,- forint hitelkeretre figyelemmel 7.070.000,- forint értékű input anyag kiszolgáltatására volt csak

köteles, ezzel szemben az alperesnek a fenti szerződés alapján 8.599.331,- forint értékben adott át anyagot, így valójában a szerződésben foglalt kötelezettségének eleget tett. A szerződés megkötésekor az alperesnek lejárt tartozása - figyelemmel a 2006. február 20-ai okiratba foglalt tartozás-elismerésre - még nem volt, utóbb az alperesi tartozásra figyelemmel pedig a termeléshez szükséges további input anyag kiszolgáltatását jogosan tagadta meg. A kötőelemeket csak tárolásra vette át, tulajdonos-változásra irányuló megállapodás hiányában pedig a kötőelemek értékét az alperes tartozásába nem lehet beszámítani, az alperes a kötőelemeket bármikor elszállíthatja. Tagadta, hogy a 2006. évet megelőzően kötött termeltetési szerződések, illetőleg azok bármely rendelkezése számára egyoldalú előnyt biztosítana.

Az elsőfokú bíróság a 2008. január 9. napján kelt 4.G.40.037/2007/16. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.454.415,- forintot, továbbá ezen összegből 3.975.231,- forint után 2006. október 17-étől a kifizetés napjáig évi 18 %-os, 4.001.816,- forint után 2006. július 1-től a kifizetés napjáig évi 18 %-os, 4.205.435,- forint után 2006. november 1-jétől 2006. december 6-áig évi 18 %-os, 2.250.913,- forint után 2006. december 7-étől a kifizetés napjáig évi 18 %-os, 226.455,- forint után pedig 2006. július 1-jétől a kifizetés napjáig évi 21 %-os késedelmi kamatot. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 709.700,- forint eljárási illetéket és bruttó 500.000,- forint ügyvédi munkadíjat.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felek több, a Ptk.417. és 422. §-ában szabályozott mezőgazdasági termékértékesítési és két a Ptk.523.§-ában szabályozott kölcsönszerződést kötöttek. A felperes által becsatolt okirati bizonyítékok és az alperes elismerése alapján megállapította, hogy az alperes a fenti szerződésekből eredő fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget, ezért a felperes keresetének helyt adott, egyúttal az alperes beszámítási kifogását alaptalannak ítélte. A bizonyítékok egybevetéséből megállapította, hogy az alperes a tartozáselismerő nyilatkozatában foglalt fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget és nem rendezte a két kölcsönszerződésből eredő és lejárt 1.600.000,- forintos tartozását sem, így a felperes a Ptk. 281.§.(2) bekezdés b./ és c./ pontjai alapján jogosan tagadta meg az alperes részére a napraforgómag termeléséhez szükséges input anyag kiszolgáltatását. Az elsőfokú bíróság azt nem vizsgálta, hogy a 2006. március 20-ai napraforgómag termeltetési szerződés érvényesen létrejött-e vagy sem, mert érvényes szerződés esetében a teljesítést a felperes jogszerűen tagadhatta meg, érvénytelen vagy érvényesen létre nem jött szerződés esetén pedig a felperes szerződésszegése kizárt. A felperes szolnoki raktárában betárolt alperesi kötőelemek (csavarok) értékének beszámítására sem volt lehetőség, mert az alperes által csatolt iratból is megállapítható volt, hogy a felperes az anyagot csak tárolásra vette át. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperesnek a 2005. évi termeltetési szerződések semmisségére való hivatkozása „nem értelmezhető”. Az alperes egyrészt a szerződések semmisségét nem bizonyította, másrészt érvénytelen szerződés esetén szerződésszegésről nem lehet szó, a nyújtott szolgáltatásokkal pedig ebben az esetben is el kell számolni. Az a tény pedig, hogy a 2006. március 20-án kelt mezőgazdasági termeltetési szerződés aláírt példányát a felperes 2006. augusztus hónapban küldte meg az alperesnek, azt erősíti meg, hogy írásbeliség hiányában a felek között a fenti szerződés érvényesen létre sem jött.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet megváltoztatását és beszámítási kifogásának helyt adásával a felperes keresetének az elutasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésével azonban a Győri Ítéltábla nem mindenben értett egyet.

Előre bocsátja az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést a Pp.256/A.§.(1) bekezdésének f./ pontja és (3) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetét elismerte, ezért a perben abban a kérdésben kellett dönten, hogy az alperes beszámítási kifogása alapos-e.

A Ptk.417.§.(1) bekezdése szerint mezőgazdasági termékértékesítési szerződés alapján a termelő meghatározott mennyiségű maga termelte terményt, terméket, vagy saját nevelésű, illetőleg hizlalási állatot köteles kikötött későbbi időpontban a megrendelő birtokába és tulajdonába (kezelésébe) adni, a megrendelő pedig köteles a terményt, terméket, illetőleg állatot átvenni és az ellenértéket megfizetni. A Ptk.418.§.(2) bekezdése értelmében a szerződés érvényesen csak írásban köthető. Az írásba foglalás elmulasztása esetében is érvényes a szerződés, ha bármelyik fél a szerződésből származó kötelezettségeit teljesítette. A Ptk.219.§.(1) bekezdése szerint más személy (képviselő) útján is lehet szerződést kötni vagy más jognyilatkozatot tenni, kivéve ha a jogszabály szerint a jognyilatkozat csak személyesen tehető meg. A (2) bekezdés alapján a képviselő cselekménye által a képviselt válik jogosítottá, illetőleg kötelezetté. A Ptk. 221.§.(1) bekezdése értelmében, aki képviseleti jogkörét jóhiszeműen túllépi, vagy anélkül hogy képviseleti joga volna, más nevében szerződést köt és eljárását az, akinek nevében eljár nem hagyja jóvá, köteles a vele szerződő félnek a szerződés megkötéséből eredő kárát megtéríteni.

A 2006. március 20-ai napraforgómag termelésére létrejött szerződést a felperes részéről ... írta alá. A felperes állítása szerint ...nek képviseleti joga nem volt, de ezt az állítását nem bizonyította. Ha a felperes igazat is állított, ennek a kérdésnek jelen ügyben jelentősége azért nincs, mert az álképviselő eljárását a felperes jóváhagyta azzal, hogy a szerződés alapján a napraforgómag termeléséhez szükséges input anyag kiszolgáltatását az alperesnek megkezdte. Abból a tényből pedig, hogy a felperes részéről aláírt 2006. március 20-ai szerződést a felperes csak 2006. augusztusában küldte meg az alperesnek, nem következik az, hogy a szerződéskötés napján mindkét fél által aláírt szerződéspéldány nem volt. A szerződésből folyó kötelezettségét a felperes a fentiek szerint egyébként is teljesítette, így figyelemmel a Ptk.418.§.(2) bekezdésében foglaltakra, a 2006. március 20-ai szerződés érvényesen létrejött.

A fenti szerződés szerint a felperesnek a napraforgómag termeléséhez 250 hektár alapulvételével 17.500.000,- forint értékben kellett volna a termeléshez szükséges input anyagot az alperesnek biztosítani. Tény, hogy a megállapodás 2. pontjában a termeltetésbe vont táblák azonosító adatainál a felek csak három ingatlant mindösszesen 101 hektár területtel tüntettek fel, de a felperes azt maga sem állította, hogy a szerződésben a napraforgómag termelésére kijelölt 250 hektáros mezőgazdasági földterülettel az alperes nem rendelkezett. A felperes a szerződésben vállalt 17.500.000,- forint értékű input anyag helyett ezzel szemben az alperes által kétségbe nem vont felperesi előadás szerint csak 8.599.331,- forint értékben adott át az alperesnek anyagot. A nem vitás peradatok szerint a további anyag kiszolgáltatását a felperes az alperes tartozására hivatkozva tagadta meg.

... alperesi ügyvezető is elismerte, hogy az alperesnek tartozásai voltak a felperessel szemben, csak azzal védekezett, hogy ennek ellenére a felperes 2006. március 20-án, valamint április 19-én újabb szerződéseket kötött. E szerződéskötésekből azonban nem következik, hogy az alperesnek lejárt tartozását nem kellett volna teljesíteni, illetőleg az utóbb kötött szerződések teljesítését - ha ennek feltételei egyébként fennállnak - a felperes ne tagadhatta volna meg. Az pedig tény, hogy az alperes 2006. február 20-án elismert tartozásából csak 4.334.741,- forintot törlesztett, de ezt is elkésztett, a fennmaradó tartozást pedig a lejárt kölcsönökkel egyetemben nem fizette meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen idézte a Ptk.281.§.(2) bekezdését, miszerint az a szerződő fél, akinek a teljesítéssel elő kell járnia a szolgáltatást, megtagadhatja, ha a másik fél vagyoni viszonyainak időközben bekövetkezett jelentős megromlása folytán a vizontszolgáltatás veszélyeztetve van (b./pont) a másik félnek vele szemben pénzügyi fedezethiány miatt kiegyenlíthetetlen tartozása áll fenn (c./pont).

A felperes az alperesi tartozások miatt jogosan tagadta meg az alperesnek az input anyag kiszolgáltatását, jogellenes magatartás hiányában ezért az alperes kártérítésre alapított beszámítási kifogása alaptalan (Ptk.339.§.). Megjegyzi még az ítéletábra, hogy a 2006. március 20-ai szerződés alapján biztosított input anyagot (műtrágyát) az alperes céljától eltérően az őszi búzára használta fel (.... 4.G.40.037/2007/6.sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt személyes előadása), ezért a műtrágyázás elmaradása miatt felmerült kárát teljes egészében az alperes akkor sem háríthatta át volna a felperesre, ha egyébként a felperes jogtalanul tagadta volna meg a további input anyag kiszolgáltatását.

A felperes a kötőelemeket az alperestől valóban csak tárolásra, biztosítékként vette át. Az alperes nem bizonyította, hogy a kötőelemek kiadását a felperes megtagadta volna, azok elszállítását a felperes a per alatt is biztosította. Így az alperes egyéb tényállási elem hiányában a kötőanyag árának beszámítását a felperes követelésébe nem kérhette, csupán annak elszállítására jogosult.

A jelen jogvita elbírálására irányadó Ptk.209.§.(1) bekezdése értelmében, ha az általános szerződési feltétel tisztességtelen, a kikötést a sérelmet szenvedő fél megtámadhatja. A 209.§.(1) bekezdése szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés kikötése, ha a jóhiszeműség követelményeinek megsértésével a

feleknek a szerződésből eredő jogosultságait és kötelezettségeit egyoldalúan és indokolatlanul, az egyik fél hátrányára állapítja meg. A (2) bekezdés értelmében egyoldalúan és indokolatlanul hátrányos a jogosultságok és kötelezettségek meghatározása különösen, ha a szerződésre irányadó lényeges rendelkezéstől jelentősen eltér (a./pont), vagy összeegyeztethetetlen a szerződés tárgyával illetve rendeltetésével (b./pont). A Ptk.209.§.C.pontja szerint általános szerződési feltételnek minősül az a feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, előre meghatároz, és amelynek meghatározásában a másik fél nem működhetett közre.

A felperes a szerződéskötései során az általa előre elkészített ún. blanketta-szerződést használta, amelybe a felek a szerződéskötéskor a szerződéskötésenként változó adatokat (termőterület nagysága, finanszírozás összege) kézzel beírták.

A bírói gyakorlat szerint nem minősülhet tisztességtelennek az az általános szerződési feltétel, amely jogszabály rendelkezéseivel megegyezik, illetve amely jogszabály előírásainak megfelelő (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.404/2006/13. számú eseti döntése). Annak megállapításához pedig, hogy az általános szerződési feltételekben valamely feltétel visszaélésszerűnek minősül, túlzottan és ésszerűtlenül, vagyis indokolatlanul hátrányos a másik félre és ezáltal sérti a jóhiszeműség követelményét, nem pusztán az adott konkrét támadott kikötés értékelése, hanem a szerződés teljes feltétel-rendszerének vizsgálata szükséges (Legfelsőbb Bíróság Gfv.XI.30.366/2006/4. számú eseti döntése).

A felek 2005.évi szerződéseiben kikötött az a rendelkezés, hogy a felperes az input anyag kiszolgáltatását megtagadhatja, ha az alperesnek vele szemben tartozása áll fenn, vagy anyagi helyzetében romlás következik be, nem tisztességtelen, hiszen erre a felperesnek a jogszabály is lehetőséget biztosít (Ptk.281.§.).

Az alperesnek a felperessel kötött mezőgazdasági termeltetési szerződésekkel elérni kívánt célja nyilvánvalóan az volt, hogy kellő önerő hiányában a mezőgazdasági termeléshez szükséges anyagokat (vetőmag, műtrágya) más biztosítsa, majd a megtermelt terményt átvegye. Ezzel szemben a felperes célja nyilvánvalóan az volt, hogy az általa forgalmazott input anyagot értékesítse és üzleti céljaihoz (kereskedéshez) a szükséges mezőgazdasági terményt a termeltetési szerződésekkel biztosítsa. A termeltetési szerződések összes feltétel-rendszerét vizsgálva, így további adatok hiányában nem tekinthető tisztességtelennek az a szerződési kikötés, hogy a termelő a termeléshez szükséges input anyagokat a termeltetőjétől szerezhetette csak be.

A kifejtettakra figyelemmel a Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§.(1) bekezdése szerint köteles a le nem rótt fellebbezési illeték, továbbá jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú képviseleti költségének a megfizetésére.

A képviseleti költség összegét a Győri Ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(2), (5) és (6) bekezdései alapján áfa-val együtt 125.000,- forintban állapította meg.

Győr, 2009. évi július hó 14.napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
tanács elnöke

a **Dr. Hammer Sándor sk.**
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: